
[2019-39-RE](#)

CAUSA 2019-39-RE

(Leitao c/ SAAS)

Número de registre 231-2019. Recurs d'empara

Aute de l'11 de juliol del 2019

BOPA núm. 63, del 24 de juliol del 2019

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 28 de juny del 2019, per la representació processal del Sr. Rui Pedro Leitao, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 17 de juny del 2019 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2019-39-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 17 de juny del 2019;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Arguments del recurrent

- El recurrent afirma en súplica que el fet que les lesions no estiguin consolidades no es discuteix ni en primera instància, ni en segona, ni en la inadmissió de l'empara. En no estar consolidades les seves lesions, la seva acció de reclamació no està prescrita. Així, sosté que prendre com a base per a l'inici de la prescripció la data de producció dels fets, vulnera els drets a la defensa, a un procés degut i a l'exigència d'una decisió fonamentada en Dret, segons l'article 10 de la Constitució,

interpretats a la llum de l'article 3.2 d'aquesta mateixa norma i de l'article 13 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals relatiu al dret a un recurs efectiu.

- Posteriorment, assenyala que s'han vulnerat els drets següents del Conveni esmentat: article 1 (obligació de respectar els drets humans), atès que no fer-li les proves i actuar amb negligència va vulnerar els seus drets humans; article 2 (dret a la vida), perquè s'han d'establir mecanismes de protecció contra les persones víctimes d'una errada mèdica; article 8 (dret al respecte a la vida privada i familiar), ja que les limitacions econòmiques que pateix l'impedeixen visitar a la seva família a Portugal; article 2 del Protocol núm. 4 (llibertat de circulació); i, article 1 del Protocol núm. 12 (prohibició general de discriminació), per quant uns pacients empren els serveis d'urgència i reben l'oportú informe, mentre que el recurrent no l'obté. Indica que després de demanar-lo tres vegades i fer un escrit al director va rebre l'informe, però tant la data com l'objecte eren erronis. Aquesta errada mai ha estat corregida per la Batllia, ni pel SAAS.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que revocui l'aute d'inadmissió a tràmit del 17 de juny del 2019 i que, en el seu dia, dicti sentència atorgant l'empara sol·licitada.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. Aquest Tribunal Constitucional s'ha pronunciat en reiterades ocasions sobre la naturalesa i la funció del recurs de súplica (veg. p. ex. les causes 2012-29-RE, 2013-24-RE, 2014-38-RE, 2016-11-RE, 2016-59-RE, 2018-3-RE, 2018-7-RE i 2018-19-RE).

2.2. D'acord amb la jurisprudència constant del Tribunal Constitucional, l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació, per part del recurrent, d'elements de fet o de dret que no hagin pogut ser tinguts en compte en la decisió constitucional impugnada.

2.3. La representació processal del recurrent empra el recurs de súplica per reiterar les mateixes vulneracions al·legades en el seu recurs d'empara. Així, torna a insistir en el fet que les lesions que patia no estaven consolidades, però obvia que aquest Tribunal Constitucional ja va exposar en el seu aute d'inadmissió a tràmit del recurs d'empara que, en aquest supòsit, la prescripció actuava des del dia de la denegació de la pràctica de proves mèdiques en el servei d'urgències. A més, en la resolució de la Sala Administrativa no s'argumentava si les lesions estaven o no consolidades, sinó que el fonament que justificava la prescripció es trobava en la denegació de les proves demanades pel recurrent i que, des d'aquella fita temporal fins a la reclamació patrimonial contra l'Administració, s'havia superat el termini de prescripció establert.

2.4. Ara, en súplica, introdueix noves vulneracions, consistents en els drets del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals següents:

- article 1 (obligació de respectar els drets humans), atès que no fer-li les proves i actuar amb negligència va vulnerar els seus drets humans;

- article 2 (dret a la vida), perquè s'han d'establir mecanismes de protecció contra les persones

víctimes d'una errada mèdica;

- article 8 (dret al respecte a la vida privada i familiar), ja que les limitacions econòmiques que pateix l'impedeixen visitar a la seva família a Portugal;

- article 2 del Protocol núm. 4 (llibertat de circulació);

- i, article 1 del Protocol núm. 12 (prohibició general de discriminació), per quant uns pacients empren els serveis d'urgència i reben l'oportú informe, mentre que el recurrent no l'obté. Indica que després de demanar-lo tres vegades i fer un escrit al director va rebre l'informe però la data i l'objecte eren erronis.

La introducció d'al·legacions relatives a la vulneració de drets establerts al Conveni esmentat o als seus protocols, per primera vegada en el recurs de súplica, impedeix que aquestes siguin examinades, ja que la funció i la finalitat del recurs de súplica rau en l'aportació de nous elements fàctics, cosa que no és el cas, o nous elements de dret que contradiguin la fonamentació jurídica de la resolució impugnada.

Els nous elements de dret, consistents en l'al·legació heterogènia i múltiple de diferents articles del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals i dels seus protocols, es troben desconnectats de tot enllaç amb la vulneració d'un precepte constitucional, com exigeix la jurisprudència d'aquest Tribunal Constitucional (veg. la sentència del 12 de maig del 2000, recaiguda en la causa 2000-3-RE i la sentència del 25 de maig del 2007, recaiguda en la causa 2007-2-RE), en virtut de la qual aquest Conveni esdevé un element rellevant d'interpretació de les normes constitucionals andorranes.

Des d'aquesta darrera òptica, la cita dels articles referits pel recurrent insisteix, de nou, en la denegació de la realització de les proves mèdiques que sol·licitava al servei d'urgències i en les conseqüències que això li ha comportat a nivell personal, familiar i professional. Però, aquests nous elements no combaten el fet establert per la sentència recorreguda en empara, com és que no va interposar la reclamació patrimonial des de la denegació de la pràctica de les proves mèdiques que ell demanava en el servei d'urgències, sense que aquesta fita temporal tingui res a veure amb la consolidació o no de les lesions que patia.

2.5. En aquest cas, queda palès que el recurrent empra el recurs de súplica per reproduir l'argumentació del recurs d'empara i per introduir noves al·legacions jurídiques que tracten de substituir l'argumentació del Tribunal Constitucional per la seva pròpia, sense que es justifiqui ni s'evidenciïn raons per revocar el nostre aute d'inadmissió a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Rui Pedro Leitao contra l'aute del Tribunal Constitucional del 17 de juny del 2019 sobre la inadmissió a tràmit de la

causa 2019-39-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, l'11 de juliol del 2019.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada Magistrat

Joan Manel Abril Campoy